

Tavaly sem panaszkodhattunk, de idén még több és jobb, bőségesebb lesz a tánc, mint előző években volt. Az évad ötödik bemutatójára készül az *Udvarhely Táncműhely* és összeállt a májusi

Tavasza
szünet programja is.

Tánc

fe

Fotó: Csedő Attila

Mielőtt a jelenről és a jövőbeli tervekről beszélénk, tekintsünk vissza a közelmúltra, pontosabban az ezelőtti évadra. Milyen volt, melyik volt a legsikeresebb előadás?

Összességében egy tartalmas, szép évad volt. Két fesztivált – *Tánc Tavasza* és *Össztánc ősze*

–

szerveztünk és volt három bemutatónk: Négy tánc, Varázsének és a gyergyói Figurával közös táncelőadás, az Óra, amikor semmit nem tudtunk egymásról. A legsikeresebbnek a

[Furik Rita](#)

rendezte

[Varázsének](#)

című folklórszínházi előadás volt. Ezt turnéztattuk is, áthoztuk erre az évadra is, összesen tizenöt előadást ért meg.

Ez a szám házi rekordnak számít?

Nem fogalmaznék így. Tény, hogy egy nagyszínpadi produkció itthon általában hat előadást tud megélni – ez egy szép szám. A [Varázsének et](#) itthon tíz alkalommal, idegenben ötször mutattuk be.

Véleményed szerint miben rejlett a Furik-előadás varázsereje?

Népi elemekre, rítusokra építkező előadás, aminek itthon nagyobb a vonzereje. Szép és tiszta, a néző számára könnyen befogadható, dekódolható üzeneteket hordoz ez az előadás, igényes, szép és szemnek kedves a díszlet, jelmez. Az is lényeges, hogy a saját hírverésünkön kívül a közönség is jó hírét vitte a Varázséneknek, ez is magyarázza a tizenöt előadást.

A *Tánc Tavasza* fesztivál ötödik kiadása is sikerként könyvelhető el, hisz igen szép számú közönséget vonzott.

A fesztivál minden évben más volt és lesz. A tavalyi időtartamban is hosszabb volt, mint az előzőek és kicsit közelebb is áll a szívünkhöz, mint az első négy. Rengeteg elismerő visszajelzést kaptunk, arra vonatkozóan, hogy egy kiváló fesztivál volt, nívós előadásokkal, amelyeket szeretett a közönség.

Jó előadások, jó fesztiválok – ez nyomott a latban és ezeknek köszönhető, hogy az Udvarhely Táncműhely január 23-án, hivatalosan is a *Magyar Táncművészek Szövetségé* nek tagja lett?

Igen is, meg nem is. Nem csak mi, hanem tulajdonképpen mind az öt hivatásos erdélyi magyar táncegyüttes, plusz egy felvidéki is meghívást kapott a szövetségbe. Közvetve van köze a munkáknak, mert a belépéshez ajánlások is kellettek. Minket **Bozsik Yvette** és az idei évad első előadásának atyja,

Juhász Zsolt

rendező-koreográfus támogattak ebben.

Ez a tagság jelent-e és ha igen, akkor konkrétan milyen előnyöket?

Kapcsolatok szintjén igen. Ennek a szövetségnek tagja az összes hivatásos magyarországi táncintézmény a kortárs balettől a kortárs táncig. A kapcsolattartás a szövetséggel élő, annak ellenére, hogy minden havi közgyűlésre nem tudunk kiutazni Budapestre. A híreket folyamatosan küldik, kikérik véleményünket az egyes döntésekben, a díjak odaítélésében szavazati jogunk van – a párbeszéd levelezés útján valósul meg.

Konkrét eredmény, hogy a Nemzeti Várszínház részéről, ahová egyébként nem szokták meghívni a határontúliakat, kaptunk egy felkérést, hogy amennyiben fellépnénk, ők a helyszínt biztosítják a vendégszerepléshez.

Gondolom, rábólintottatok.

Természetesen, bár ez egyelőre a következő évad terve. Az, hogy sikerül-e a turnét tető alá hozni, azon múlik, hogy sikeresen pályázunk-e az *Nemzeti Kulturális Alap*nál a szükséges pénzösszegre.

Pénz nélkül nincs előadás – az idei költségvetés egy huncut vassal sem több, mint a tavalyi. A pályázatokon nyert összegek jelentik továbbra is a kiegészítést?

A fenntartó, azaz a polgármesteri hivataltól valóban a tavalyival megegyező pénzt kaptunk. Ez tűrhető, elég az intézmény működtetéséhez, viszont ebből nem tudunk megvalósítani teljes egészében egyetlen előadást sem, hiszen mindig bedolgozókkal, vendégművészekkel dolgozunk. A férfikar 3 táncosból áll, a női hatból, az még álom sem lehet, hogy 12 vagy 14 pár táncossal álljunk színpadra.

A technikailag, kortárs és néptáncban is képzett táncos utánpótlást talán a marosvásárhelyi egyetem táncművészeti tagozatáról tudnánk becserkészni, de ez még egyelőre csak remény. Az ötszáz lejes fizetés nem vonzó, szolgálati lakást sem tudunk biztosítani. Két évvel ezelőtt leépítések voltak, azt nyögjük. Személyzetet alkalmazni, nem lehet, bár lenne rá szükség.

A civil szerződéssel bedolgozó negyedik férfi táncost, a hangosítót, a világosítót, a díszlet- és jelmeztervezőt, és nem utolsó sorban a koreográfus-rendezőt ki kell fizetni. Minden előadásunk kettős anyagi forrásból készül el: a saját zsebünkből és a pályázatokon elnyert pénzeszegekből.

Mielőtt rátérnénk a folytatásra, a hatodik *Tánc Tavaszára*, ejtsünk pár szót a jelenlegi évadról is. Négy bemutatón vagytok túl és már készül az ötödik.

A Juhász Zsolt rendezte Ködből, csöndből című táncszínházi produkcióval indítottunk. Ez egy kortárs darab, nincs akkora befogadó ereje, mint a Varázséneknek, nem is ért meg annyi előadást, mint az, bár turnéztunk is vele. Örvendek, hogy a *Trilógia-projekt* házi produkciói, a [L enyomat](#)

, a [Záp-hiányok](#)

, a [képmás](#)

megszülettek és annak is, hogy a közönség mindhármát jól fogadta. Készülünk az ötödik bemutatóra.

És mi, a közönség mire készüljünk, mit és mikor fogunk látni?

Uray Péter, a sepsiszentgyörgyi *M Stúdió* koreográfusának rendezésében **Shakespeare Vízkere**

szet j
ét. Urayval már rég szerettünk volna együtt dolgozni, van ugyanis egy sajátos, egyéni stílusa, mozgásvilága – most jött el erre a megfelelő alkalom. A nyári workshopon már felkészültünk az általa képviselt kontakt táncszínházra. A próbák holnap

(március 15-én – szerk. megj.)

kezdődnek el, a bemutató április 19-én lesz.

Aztán május és *Tánc Tavasza*. Az időpont, május 6- 12, már biztos, a meglepetéseket is tartogató programterv összeállt. Anélkül, hogy a fesztivál minden apró titkát kibeszelnénk, elárulsz pár dolgot?

A hatodik fesztivál ötnapos lesz és az előző évek hagyományaihoz fog igazodni. Egyelőre még nem nőttünk olyan nagyra, hogy akár Lengyelországból, Franciaországból is hozzunk előadókat, de nívós és minőségi hazai és magyarországi kortárs táncszínházi előadásokat láthatnak.

Hadd áruljuk el a nagy meglepetést: jön a *Győri Balett*.

Valóban ők lesznek a fesztivál kiemelkedő meghívottjai. Titokban akartuk tartani, de végül is nem baj, ha már lelőttük a legnagyobb poént. A *Győri Balett*tel többéves, levelezős, telefonálós, jó kapcsolatban vagyunk, ami személyessé vált, hiszen Kiss János, a művészeti vezetője a Táncművészek Szövetségének alelnöke.

2008-tól dolgozunk azon, hogy a *Szegedi Kortárs Balett*et és a *Győri Balett*et elhozzuk Udvarhelyre, sőt, még egy kolozsvári fellépést is megszerveztünk nekik. Ha már Kolozsvár, akkor elmondom, hogy két balettelőadásunk lesz. A győrieiken kívül a kolozsvári balettkar is fellép.

Bizonyára sokakat érdekel, hogy jön-e a bukaresti [Masca Színház](#) .

Nem ígérjük idénre, még folynak az egyeztetések. Az ok: a társulat már mind a négy mozgásszínházi előadását bemutatta a fesztiválon, egyelőre nincs új darab. De ez még változhat. Egyelőre az öt nap, tíz produkció a biztos.

Az előadásokhoz szükséges tér, a társintézményekkel közösen használt színpad nem jelent majd gondot?

Jelent, természetesen, de kompromisszumos megoldást találtunk és akárcsak tavaly, idén is stúdióternek rendezzük be a kiállítótermet. Örökösen visszatérő probléma – és nemcsak a Táncműhelyé –, hogy nincs második játszóhely a városban. Második, azaz nem 400, hanem 150-200 embert befogadó helyiség.

Persze, jó lenne egy harmadik, 50 főt befogadó is. Akkor el lehetne hozni bármilyen előadást, mert lenne hozzá tér és hely. Nagyon nagy szükség lenne erre ebben a városban. Azt nem tudom, hogy hol, de akár a Művelődési Ház mögé is építhetne a város egy ilyen termet. A két mozi terem nincs olyan állapotban, hogy az egy igazi jó játszóhely legyen.

Ennek ellenére, dacára ti tovább ropjátok.

Nem mondunk le egyetlen előadásunkról és a két, tavaszi és őszi táncfesztiválunkról sem. Az Ő

ssztánc Ősszel

fesztiválra is készülünk már. Ez novemberben lesz, de arról majd akkor beszélgessünk. Most az új bemutató és a

Tánc Tavasza

van közel hozzánk.

Nem reklám, de akár az is lehet: a fesztiválon olyan előadásokat láthat majd a közönség, amelyeknek a sokszínűség, a „mindenki más táncnyelven beszél” lesz a szépsége.